

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Leden 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží, třetí neděli v měs. je vysluhována sv. Večeře Páně

Starší dorost (10-14 let): úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

Odrost: čtvrtek 18,00 - 20,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 1 - leden 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně.

Redaktorka: Růžena Černá

Red. rada: J.Čierná, A.Drápal, P.Říčan, M.Bedrníková.

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

NA TITULNÍ STRANĚ

Stojím přede dveřmi

Hle, stojím přede dveřmi(srdce tvého) a tluču; zaslechne-li kdo hlas můj a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.

(Zj 3, 20)

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo v lednu

1. Zd. Kučerová přečetla **pokladní zprávu** za měsíc prosinec - bez připomínek.
2. **Inventura** majetku bude provedena v pondělí 17.1. Na tento termín se pokusíme pozvat i znalce na ocenění nemovitosti.
3. **Vánoční hra** opět sklídila zasloužené uznání. Staršovstvo děkuje všem účinkujícím i těm, kdo se o hladký průběh starali v zákulisí. Zvláštní dík patří těm, kdo hru a hudbu nacvičili, v první řadě autorce, režisérci a výtvarnici kulis v jedné osobě - Jarmile Šmídové. Dík patří i Tomáši Bedrníkovi za hudební část.
4. **Výroční sborové shromáždění** bude po bohoslužbách v neděli **13. února**.
5. Aby mohly být včas projednány zprávy pro sborové shromáždění, přesouvá se únorová **schůze staršovstva** na první pondělí v měsíci, tj. na **7. února**. Na tuto schůzi budou pozváni vedoucí mládeže, aby informovali staršovstvo o povánočním výjezdu mládeže na Šumavu.
6. Zájezd našeho sboru do **Dittersdorfu**, původně plánovaný na podzim 2004, se uskuteční **5.-6. března 2005**.
7. V pátek **4.března** bude **ekumenické setkání** v rámci Světového dne modliteb - bude upřesněno zda v katolickém kostele nebo u nás.
8. V lednu probíhají tradiční modlitební týdny: začátkem ledna alianční a třetí týden v lednu týden modliteb za jednotu křesťanů. V Praze 4 bude **ekumenické setkání v sobotu 15.1.** v kapli v Thomayerově nemocnici.
9. Staršovstvo **děkuje** všem, kdo **hrají a zpívají** při bohoslužbách první neděli v měsíci.
10. **Služba při bohoslužbách** má plnit úkoly, které budou znovu sepsány a vyvěšeny na nástěnce.

Musí dbát i na to, aby pozdně příchozí co nejméně rušili průběh bohoslužeb, zvláště, aby nevstupovali při modlitbách.

11. Diakonie zve faráře a další pracovníky sborů na zájezd do Itálie k Valdenským. Za náš sbor se zájezdu zúčastní Jarmila Čierná.

12. Diakonie ČCE vyhlašuje výběrové řízení na místo ředitele střediska v Krabčicích - podrobnosti na nástěnce.

zapsala: R.Černá

CHASIDICKÁ MOUDROST

Kde je Bůh? Kdy přijde? Kam přijde?

Stará hebrejská pověst vypráví o tom, jak za rabbim přišel jednou člen jeho obce a zeptal se ho: "Rabbi, kde je Bůh?" Rabi se zamyslel a po chvíli mu odpověděl:

"Bůh je tam, kam ho pozveš a kam ho pustíš."

Tuto pověst jsem slyšel, ale moc jsem výroku rabbiho nerozuměl. Trvalo to dlouho, nežli se mi tato moudrost poněkud otevřela.

Zabýval jsem se otázkami **odpouštění v mezilidských vztazích**. Šlo o situace, kde mi někdo něco zlého udělá a já mu chci podle toho odplatit - zlým za zlé. Moc se mi to nedaří. Stále na to myslím, trápí mne to a tíží. Leží to na mně jako balvan. A do této situaci mi zazní Ježíšovo: "Odpouštějte sobě vespolek!"

Slyším to. Nyní jde o to, zda Ježíše pozvu do svého uvažování. Nejen **pozvu**, ale zda ho - toto jeho vyzvání - **vpustím** dovnitř do svého srdce a zda ho poslechnu.

V poslední knize bible stojí psáno: **"Hle, stojím přede dveřmi (srdce tvého) a tluču; zaslechne-li kdo hlas můj a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou."**

Kde je Bůh? Tam, kam ho pozveš a kam ho vpustíš.

Kdy přijde? To závisí na Tobě.

Kam přijde? Přijde ke mně? Přijde k tobě?

Je tam i dodatek: "Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.

Kdo má uši k slyšení, slyš, co Duch praví církvím" Zj. 3,20-21.

Jaro Křivohlavý

NAŠI "AMERIČTÍ" BRATŘI A SESTRY

Alice Novotná a Peter Mach,

kteří měli svatbu 25.10.2003 v "Faith Lutheran Church" v Coon Rapids (předměstí Minneapolis), Minnesota, požádali při letošní návštěvě Prahy o požehnání:

A tady jsou jejich slova:

Chtěli bychom poděkovat nejen milému bratru faráři za jeho vřelá a povzbudivá slova na naší společné cestě životem, ale i za všechna projevovaná přání. Současně naše upřímné díky patří instrumentálně-pěveckému sboru za milé překvapení v profesionálním podání dvou krásných písní.

Alice Novotná a Peter Mach.

Anna Ceplová

Druhá zpráva je od

Markétky a Matěje Ceplových : 4. ledna 2005 se jim narodila dcera Anna

Českou statistiku o počtu narozených dětí příliš nevylepší - Anička se narodila v USA, tudíž je americkou občankou.

SMYSL ŽIVOTA

Zrcátko

Poslední dopoledne při posledním shromáždění dvoutýdenního semináře o řecké kultuře, který vedli vzdělanci a odborníci ve svých oborech, pozvaní z celého Řecka, Papaderos vstal vzadu ze své židle, přišel dopředu, stál tam v prudkém řeckém slunci, které dovnitř zářilo otevřeným oknem, a zadíval se ven. Sledovali jsme jeho pohled přes záliv k železnému kříži, označujícímu německý hřbitov.

Papaderos se otočil. A pronesl tu rutinní výzvu: "Jsou nějaké dotazy?"

Sál zalehlo ticho. Ty dva týdny nanesly otázek na celý život, ale v ten okamžik bylo jen ticho.

"Žádné otázky?" Papaderos pročesával sál pohledem.

A tak jsem se zeptal.

"Doktore Papaderos, co je smyslem života?"

Následoval obvyklý smích a lidé se začali vrtět jako před odchodem.

Papaderos zvedl ruku, uklidnil sál a dlouho se na mě díval a očima se ptal, jestli to myslím vážně; z mých očí vyčetl, že ano.

"Odpovím na vaši otázku."

Ze zadní kapsy kalhot vytáhl peněženku z kůže, zalovil v ní a vyndal malé kulaté zrcátko, velikosti asi čtvrtedolaru.

A řekl tohle:

"Když jsem byl malý chlapec, za války, byli jsme velmi chudí a žili jsme v odlehle vesnici. Jednoho dne jsem na silnici našel střepy rozbitého zrcátka. Havaroval tam německý motocykl.

Snažil jsem se najít všechny kousky a dát je dohromady, ale nešlo to, a tak jsem si nechal jenom ten největší střep. Tenhle. A o kámen jsem ho obrousil do kulata. Začal jsem si s ním hrát a fascinovalo mě, že můžu odrážet světlo do tmavých míst, kam se slunce nikdy nedostane - do hlubokých děr a štěrbin a tmavých komůrek. Hrál jsem takovou hru - dostat světlo do těch nejnepřístupnějších míst, jaká najdu.

Zrcátko jsem si nechal, a jak jsem vyrůstal, vždycky jsem ho, když jsem neměl co na práci, vytáhl a v té hře jsem pokračoval. Když jsem dospěl, pochopil jsem, že to není jenom dětská hra, ale metafora, jak bych mohl naložit se svým životem. Pochopil jsem, že já nejsem to světlo ani jeho zdroj. Ale světlo - pravda, porozumění, poznání - tu je a na mnoha tmavých místech zasvítí, jedině když je tam odrazím.

Já jsem úlomek zrcadla, jehož tvar a celé provedení neznám. Nicméně s tím, co mám, mohu odrážet světlo na tmavá místa tohoto světa - na tmavá místa v lidských srdcích - a něco v některých lidech změnit. Snad by to jiní mohli vidět a dělat podobně. O tohle mně jde. To je můj smysl života.

A pak vzal opatrně do ruky své malé zrcátko, zachytil jím zářivé denní světlo, které sem dopadalo oknem, a odrazil je na můj obličej a na ruce složené na stolku.

Mnohé z informací o řeckých dějinách a kultuře, kterých se mi toho léta dostalo, už mi z paměti vyprchaly. Ale v peněženke své hlavy mám dodnes malé kulaté zrcátko.

Jsou nějaké dotazy?

Robert Fulghum - úryvek z jedné povídky ve sbírce Už hořela, když jsem si do ní lehal (str. 105, 1. vydání, Praha 1992)

VÁNOCE

Vánoční hra

Vánoční hry mají v Braníku pevně zakotvenou tradici. Od roku 1974 je celých 25 let psal bratr farář Luděk Rejchrt. A nejenom, že je psal, on je také režíroval a skládal k nim hudbu. Vznikly tak opusy, které získaly věhlas nejen za hranicemi branického kostela, ale i za hranicemi Prahy.

Jak šel čas, děti, které hrály ve hrách, postupně odrůstaly a nahradily je děti mladší, a ty později nahradily zase jiné děti a tak to šlo stále dokola, až se ve hrách vystřídala celá jedna lidská generace. Z této jedné generace vyrostla Jarmila Šmídová, které bratr farář neoficiálně předal psaní a režírování her a ponechal si jen hudební část. Jarmila je bratrem farářem vychovaná následovnice a píše a režíruje divadelní hry již pět let. Z vlastní zkušenosti mohu s klidným svědomím napsat, že její hry jsou kreativní, mají řadu vtipných replik vypozerovaných ze života. Hry jsou dobře napsané, dobře

herecky obsazené, dobře narežirované a dobře zahrané. Jinými slovy: jsou hezké, radostné a jsou akorát, nic jim nechybí a nic jim nepřebývá. Přitom je Jarmilka píše jako "vedlejší produkt" své hlavní práce. I tak je na nich však znát, že je píše někdo, kdo na to má talent.

Když jsem k té loňské hře Jarmilce gratulovala, řekla jsem jí, že hra neměla chybu. Jarmilka však řekla, že to její dílo sem tam chybu mělo.

Možná, že ostřílený divadelní kritik by na té hře našel chyb a poklesků spoustu, a možná, že by z moci své profese tu hru úplně rozpitval, rozřezal a roznesl na kopytech (samozřejmě, že s těmi "nejlepšími úmysly", jako je třeba neotřelost textu a jazyková čistota), ale já si myslím, že s kritikou se nemá plýtvat a že méně znamená více.

Ale abych nechodila stále dokola. Zmíním se alespoň stručně o ději této hry. začíná tím, že tulačka, dříve houslová virtuoska, je konfrontovaná strážci zákona s tím, že žebrá, a odvedena na policii. To je jedna časová rovina. Druhá časová rovina se odehrává ve starověku. Tulačce se zdají sny s anděly. Jsou tam příběhy za Starého zákona, o egyptském faraónovi, se kterým vyjednává Mojžíš o propuštění izraelského lidu. Obě roviny, jak snová, tak skutečná, se protínají u jeslí s Ježíškem, jehož oslavou jakožto oslavou příchodu Mesiáše, hra končí.

Dlužno dodat, že v souladu s branickou tradicí to byl muzikál, což znamená, že se ve hře hodně muzicírovalo a zpívalo. O to se postaral dirigent Tomáš Bedrník a branické hudební těleso a sbor dětských herců a sólistů. Děti hrály a zpívaly s plným nasazením. Pokud nějaké dítě něco zapomnělo nebo zaškobrtlo v textu, včasná nápověda pomohla a věci se uvedly zdárně na pravou míru.

Diváci byli potěšeni a povzneseni do vyšších sfér a odměnili účinkující i autorku a hudebníky velkým potleskem. Hru bylo možno vidět celkem třikrát: v sobotu 18.12. při generálce, a potom naostro v neděli ve 14 hodin a ještě jednou v 16 hodin. Po posledním představení měl krátký proslov bratr farář Luděk Rejchrt. Poděkoval všem zúčastněným za obětavou práci. Jarmilka Šmídová a její vydatná pomocnice Jitka Padruňková, dostaly květiny.

O přestávce mezi oběma představeními bylo možno zakoupit hezké výrobky za účelem finanční podpory nadace Klíček. A také Divadelní hry bratra faráře a knížečku Radost pro Tvůj den od téhož autora. K mání byly i záložky s citáty z Bible.

Za všechny, kterým hra zvedla náladu a naladila je na Vánoce, chci touto cestou poděkovat za veškeré tvůrčí úsilí a práci.

Martina Votrubová

PS:

Od nadačního fondu Klíček jsme obdrželi potvrzení o převzetí částky Kč 5.000 (prodej při vánoční hře) a Kč 5.100 (letní hra mládeže).

Vánoční tragedie

Ještě nevyprchala atmosféra Vánoc, když celý svět obletěla zpráva o největší přírodní katastrofě za posledních čtyřicet let. Tuto zprávu všichni známe, vždyť se o ní denně psalo, mluvilo a bylo možné ji vidět i v televizi.

Co se konkrétně stalo? (převzato z Lidových novin)

... "Nejsilnější zemětřesení za posledních 40 let vyvolalo desetimetrové vlny tsunami, které zabily na

jihu Asie nejméně 10.000 lidí. Otřesy o síle 8,9 stupňů Richterovy stupnice měly epicentrum na severu Sumatry. Vlny, jež se pak zdvihly, zabíjely především ve Srí Lance, v Indii a v Indonésii. V každé z těchto zemí přišlo o život několik tisíc lidí..."

O týden později, 3. ledna 2005, otiskly LN tyto zprávy: *"Týden po tragickém úderu přílivové vlny v jihovýchodní Asii zaznamenává Česká republika první oficiálně platnou oběť této přírodní katastrofy..." a "... sto třicet tisíc mrtvých si do včerejšího večera oficiálně vyžádalo zemětřesení následované vlnou tsunami, nejhůře postiženou zemí je Indonésie, která hlásí 80.000 mrtvých, následuje Srí Lanka (30.000 obětí) a Indie (14,5 tisíc obětí). Miliony obyvatel Asie se ocitly bez přístřeší, základních potravin, pitné vody a léků, 490 mrtvých turistů, 9.700 pohřešovaných turistů, 1,8 miliardy USD pomoci, 20 milionů Kč pomoci, 10 let práce by si podle odhadů mohla vyžádat obnova postižených oblastí ... V postižených oblastech se šíří nemoci..."*

Zprávy tohoto typu se dotkly a otřásly svým způsobem každým z nás. Nikým nepředvídaná katastrofa překazila nejen vánoční idylu najedených a opečovaných středoevropanů, ale také iluzi o tom, že člověk je pánem tvorstva a přírody a že si může něco plánovat na dlouhou řadu let dopředu. Naopak, ukázalo se, že je to opět příroda, která je silnější než člověk a že to, co ještě minulého dne bylo půvabným letoviskem pro pobledlé turisty, kteří sem mohli jezdit za sluncem, se stalo tratolištěm a hromadným hrobem obětí nevidané přírodní katastrofy, a že řada zdravím kypících lidí, kteří byli v této oblasti, přišla o život, který si představovali úplně jinak...

Avšak omíláním hororu, jehož jsme byli zprostředkovanými svědky, bychom se dostali spíše na dno než nahoru. Tragedie je to strašná a sebevětší sbírky a sebedelší minuty ticha a vlajky na půl žerdi, obětí katastrofy už životy nevrátí. Mohou pouze zmírnit utrpení těch, kteří přežili a snížit pravděpodobnost dalších daní na lidských životech.

Proč o tom píšu do Brány - podle přírodních vědců geofyziků a já nevím koho ještě, lze očekávat přírodní katastrofy v tomto tisíciletí, na které jsme v minulém století nebyli zvyklí a na které tudíž nejsme ani nijak zvlášť připraveni. Takové katastrofy působí na nejednoho z nás jako zdvižený Boží prst a varují nás před egocentrismem a sobectvím. Vždyť neštěstí, které postihne jednu polovinu světa, se odrazí i na té druhé polovině a prohřešky proti přírodě ve světadílu A sklídí i obyvatelé světadílu B. Myslím si, že právě takovéhle situace pomáhají lidem, aby se "vybarvili". Působí jako katalyzátor a lidé se projevují ve své podstatě. A i když se v postižených oblastech dějí zvěrstva, nelze přehlédnout sílu, s jakou zasahují humanitárně orientovaní lidé. Je to boj dobra se zlem. Každý z nás ví, že toho zla je ve světě dost, ale dobro, i když je v menšině, má velkou sílu. A musíme mít na paměti, že nejhorsí boje dobra se zlem se odehrávají v našem nitru.

Takže do Vánoc nám zasáhla událost, kdy jsme nemohli být lhotejní a kdy jsme se rozhodovali a také trochu přemýšleli i na toto téma. Ve světě se mluví o globalizaci Příroda se však lidí neptá, ve kterém roce se svět bude (nebo nebude) globalizovat. Z hlediska jejích zákonů, ho globalizovala už dávno. A člověk, jako homo sapiens, tedy člověk moudrý, má obrovskou šanci využívat svého rozumu a své moudrosti k tomu, aby učinil tento svět hezčím. To je individuální, co kdo může pro to udělat Někdo třeba pošle esemesku, někdo zasadí strom na půdu po povodni. Ale tu největší moudrost můžeme my, jako křesťané, čerpat z Ježíše Krista, který je naším Pánem.

Martina Votrubová

NEPÁL - ADOPCE NA DÁLKU

Co má společného Nepál a Braník?

Při shánění dalších informací pro své známé o různých možnostech adopcí na dálku jsem našla informaci o adopcích dětí z Nepálu, organizovaných pro mne neznámou organizací. Vyměnila jsem si s nimi dva maily a pak mi přišel další, který by nás v Braníku mohl potěšit. (uvádím zkráceně):

Jitka Zvánovcová

Milá sestro,

dovolím si na Váš email odpovědět tentokrát já: emaily sdílíme spolu s manželkou, ale celou oblast adopce na dálku má na starosti ona. Jak jste možná postřehla, pokud jste navštívila naše webové stránky, máme rozsáhlou práci na školách zde v České republice - přednášky, následné akce, naši lektori ročně osloví 35 000 lidí. O tuto oblast a vedení nadace mám péči já.

Proč Vám píši:

v roce 1981 jeden dvacetiletý mladík z rodiny, která neznala Boha po mnoho generací, jel kolem kostelíku v Braníku a řekl si, že se na něj půjde podívat. Ve vývěsce četl něco z Matoušova evangelia a zaujalo jej to. Byl rozhodnut jít dovnitř a získat bibli - kdysi o ní slyšel mnoho zlého od ředitele střední školy, ale bible se tehdy neprodávaly. Váš kostelík jej ale nějak zaujal, je takový malebný, nevšední.

Na zaklepání se objevil ve dveřích usměvavý muž středního věku a a ptal se: "Čím mohu sloužit?". Tak to jsem byl já a Luděk Rejchrt. Dodnes si ten moment pamatuji jako včera. Začal jsem docházet za bratrem Rejchrtem osobně každý týden, později na mládež. Jednou mě v neděli ve sboru oslovil jiný usměvavý muž a představil se: Dr. Křivohlavý... Moje vnímání křesťanství se měnilo.... Za rok jsem odcházel z Prahy a o něco později jsem se stal křesťanem pod vlivem bible, kterou mi bratr Rejchrt dal a svědectví věřící spolužačky, knih, rozhovorů....

Tak to mne opravdu sebralo, ze jste z tohoto sboru. Slouží ještě bratr Rejchrt? Pokud ano, moc jej pozdravujte.

Pozdravujte ode mne Vaše společenství , prosím! Srdečně

Petr Horáček, výk. ředitel MP, Tanvald , www.incz.info

Jsme členem misijní a charitativní sítě IN Network.

Náš hlavní projekt: "Zdravá mládež". Jedná se o tým lektorů, kteří se věnují přednáškové činnosti na školách a volnočasovým aktivitám mládeže:

Adopce na dálku -- jde o přímou podporu konkrétního dítěte nebo studenta jehož data a fotografii sponzor obdrží .Podporujeme tak vzdělávání dětí na Filipínách a Nepálu, kde se např. odhaduje 55 - 80 % ngramotnost.

V ČR máme celkem v současné době 73 sponzory dálkové adopce dětí a studentů, z nichž 54 jsou rodiny nebo jednotlivci, 1 je firma, 3 jsou školy a 15 jsou sbory věřících anebo části těchto sborů. Přitom nezapočítáváme sponzory, kteří se v minulosti řadu let zapojovali do podpory a nyní již nepokračují.

Nepál byl do roku 1990 zemí, v níž zvěstování evangelia bylo trestným činem. Člověk, který se nechal pokřtít, se vystavil hrozbě vězení na dobu 1 roku, ovšem tomu, kdo jej pokřtil, hrozilo za mřížemi 6 let... Křesťané byli vystavováni násilí a vyloučení z rodiny a společnosti. Tato situace se sice značně zlepšila, ale o náboženské svobodě se v této zemi rozhodně nedá hovořit. V současné době Nepál nadto prochází těžkými otřesy, které způsobují silné komunistické bojůvky.

Nepálská církev patří k nejrychleji rostoucím na světě a nejnižší odhady dnes hovoří o 600 000

pokřtěných věřících v Nepálu, zemi, kde před dvaceti lety mohlo být jen kolem 25 000 věřících v Krista. (v Nepálu žije přes 17 milionů obyvatel)

POZVÁNKY, INFORMACE

Seminář

Jak v pomáhajících profesích hospodaříme se svými silami?

To je téma semináře, který pořádá SOS centrum SKP Diakonie v úterý **25.1.2005 od 18 do 20 hod.** na **Evangelické teologické fakultě**, Praha 1, Černá ul. 9

Promluví lékař, farář, psycholog, fyzioterapeutka. Moderuje Mgr. Jindřiška Krpálková.

.... a Jeseníky znáte?

V obci Malá Morávka pod Pradědem se vám nabízí možnost letních i zimních pobytů v rodinném domku nebo v nově vybudovaných apartmánech s kuchyňkou, odpočivným koutem a sociálním zařízením. Farma u Kieharů si za léta působení získala desítky hostů ze zahraničí a chce stejnou měrou nabízet pobyt v nejzachovalejších horách České republiky především také domácím zájemcům.

Kromě vynikající kuchyně (příp. vlastního vaření) je tu možnost pěší turistiky i cykloturistiky, jízda na koni jesenickou přírodou, procházky s hajným, čekání na posedu, jízdy na saních, sauna, pingpong atd. Nasbírané lesní plody je možno si na místě nasušit nebo zavařit.

Nabízený penzion je podnikem rodinného typu a z vlastní zkušenosti mohu říci, že se tam budete cítit jako doma.

Písemná nabídka je k nahlédnutí u Zdeny Kučerové. Kontakty do Malé Morávky: 554273241, 732229543, email ljuba.agrotour@rymarov.cz, www.kieharova.ecn.cz.

D.Rut Nývltová

Ekumena ve světě

- V době Vánoc je pro většinu Němců nejdůležitější setkání rodin. Náboženské motivy a návštěva bohoslužeb jsou podstatnou součástí vánoc už jen pro 7% dotazovaných. Přesto 52% dotazovaných říká, že k vánocům patří i návštěva kostela. V bývalém západním Německu je až 56% věřících, na rozdíl od 27% v bývalém NDR

EPD 23.12.2004

- Od roku 1948, kdy církve vyhlásily, že válka odporuje Boží vůli, bylo na světě jen 30 souvisejících dní, kdy se nebojovalo.

EPD 26.12.2004

- V roce 2004 opustilo Irák kvůli perzekuci už 50 000 asyrsko-chaldejských křesťanů. Pokud se nic nezmění, dojde v r. 2005 k úplnému vystěhování původních křesťanských obyvatel Iráku, soudí Společnost pro ohrožené národy. Podle odhadu žije v Iráku asi 600 000 asyrsko-chaldejských křesťanů a dalších 50 000 Mandejců, kteří patří mezi předkřesťanská společenství, pocházející z tradice Jana Křtitele.

EPD 29.12.2004

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)